

Pattegrise, Kobberbasser og små uanseelige rejefluer er super gode til aborrer. Husk at medbringe skydehoveder med forskellige densiteter, så du altid kan fiske i den helt rigtig dybde.

FOTO: TUE BLAXEKJÆR, RASMUS OVESEN, JENS BURSSELL OG ANDREAS AGERLUND

■ FORÅR I HAVNEN:

BRAKVANDSABORRE PÅ FLUE

Aborren er en fantastisk fisk – og den bliver ikke mindre sjov at fange på fluestangen. Her øser den erfarne aborrefluefisker Tue Blaxekjær af sine erfaringer med de sortstribede brakvandsaborrer.

Af Tue Blaxekjær

FLUEFISKERI er en effektiv metode til de sortstribede banditter, og fluefiskeriet i Danmarks mange brakke havneområder er et fluefiskeri, hvor alle kan være med. Ofte er det ikke nødvendigt med kast over 15 meter, da aborren som regel er at finde langs sejlrendens skrænter og i områder med strøm. Derfor stiller det ofte ikke de store krav til ens tekniske kunnen.

Som udgangspunkt kan det meste fluegrej bruges til fiskeriet, men vil man virkelig satse på aborren, kan det godt betale sig at tilpasse grejet efter, hvor fisken står i vandsøjlen. Til vinterens og det tidlige forårs fiskeri bruger jeg udelukkende synkeliner, da aborren på dette tidspunkt står meget tæt på bunden. Når vandet i løbet af foråret bliver varmere, begynder aborren at jage i hele vandsøjlen. Til dette fiskeri bruger jeg et intermediate skydehoved. Alt fra # 4 til 8 kan bruges til aborrefiske-

riet, og de fanges på alt fra P&T fluer til kystfluer. Mit udvalg begrænser sig primært til fire forskellige fluer: Pattegrisen bundet på en krog i størrelse 8, Kobberbassen, Honey Shrimp samt en lille kedelig gråbrun rejeflue.

ABORREN OG LUFTRYKKET. Aborrens svømmeblærer er lukket, hvilket betyder, at den er følsom overfor ændringer i lufttrykket, da den ikke kan lukke luft ind eller ud af svømmeblæren for at justere trykket. Det værste for fiskeriet er vejrskifte fra højtryk til lavtryk. I takt med, at lufttrykket falder, søger aborren mod dybere vand for at udligne trykket. Men da den store dele af året står dybt langs bunden kan den ikke altid finde

Tue Blaxekjær er vild med at fiske aborre på flue – og har fået masser af store fisk i hans hjemmevand – Ishøj Havn og St. Vejleå.

områder med dybere vand. Det gør, at fisken får det dårligt og bliver træg. Aborren er træt og uden appetit, indtil den har vænnet sig til det nye tryk, hvilket normalt tager én til to dage.

Det er derfor, at aborren under et kraftigt lavtryk, ofte er meget vanskelig at få i tale. Her er det en god ide at prøve forskellige fluer og indtagningsteknikker. Ofte er det kun én bestemt flue, farve eller indtagningsteknik, som får fi-

“NÅR ET HØJTRYK PASSERER, KAN MAN VÆRE HELDIG AT OPLEVE ET ABORREFISKERI UDEN SIDESTYKKE”.

sken til at hugge. I disse situationer har jeg ofte haft god succes med små gråbrune rejefluer fisket ekstremt langsomt med bittesmå ryk.

Når et højtryk passerer, kan man være heldig at opleve et aborrefiskeri uden sidestykke. Fiskene hugger simpelthen på alt, hvad der serveres for dem. Højtrykket gør, at aborren søger højere op i vandsøjlen for at udligne trykforskellen. Samtidig stiger fiskens appetit voldsomt, hvilket giver alle tiders chance for at opleve et bonanza fiskeri.

FORÅRET betyder stigende vandtemperaturer, og nu begynder aborren for alvor at røre på sig. Specielt på solrige dage kan man virkelig opleve super fiskeri. I løbet af foråret skifter jeg en del mellem et synkende skydehoved og et intermediate skydehoved. Min forårsfavoritflue er Pattegripen. Når aborren er i stødet, er det ikke unormalt med fisk i stort set hvert kast. Desværre for fiskeriet, fanger man ofte 10 små aborrer for hver ordentlig fisk. Når der virkelig er gang i den, spiller hverken flueline, flue eller indtagningsteknik den store rolle, da fiskene tager alt og samtidig jager i hele vandsøjlen. Da der desværre →

Aborren er et studie i skønhed – og den bliver ikke mindre sjov af at fange på fluestangen.

ABORRE PÅ FLUE

→ er langt mellem dagene, hvor aborren går amok i et gigantisk ædegilde, kan det svare sig at tilpasse grejet til fiskesituationen.

Jeg har altid flere forskellige flueliner med, så jeg kan fiske i den dybde, fiskene står. Jeg har flere gange oplevet, at jeg med et synkende skydehoved har været i stand til at fange betragteligt flere fisk end spinnefiskeren ved siden af, når fiskene har stået helt nede på bunden langs skrænterne. Med andre ord kan jeg med synkelinen nemmere fiske fluen, hvor fiskene er samt holde fluen langs bunden i længere tid. Når fiskene står på bunden langs skrænten, falder hugget ofte i det øjeblik, fluen begynder at stige op langs skrænten.

SOMMEREN kan også byde på et fint aftenfiskeri i sejlrenderne omkring havneindsejlingerne. Her bruger jeg et synkende eller intermediate skydehoved. Favoritfluerne er Kobberbassen, Pattegrisen eller en Honey Shrimp. Jeg koncentrerer mit fiskeri omkring skrænterne fra sejlrenderne mod lavere vand. Et lille tip til at finde disse render er at se på søkort over havne i bl.a. Køge Bugt området og Guldborgsund. Man kan via søkortene danne sig et overblik over dybden i havnene, så man kan finde forskellige stræk, hvor man kan vadefiske tæt på skrænten til sejlrenden. Nogle gange står aborrene ved bunden af skrænten og venter på, at fødeemnerne bliver ført forbi af strømmen. Andre gange foregår jagten i de fri vandmasser. Her fisker jeg altid med et intermediate skydehoved, som jeg normalt tager ind med små ryk, en pause – og så et langt træk efterfulgt af en pause. Står aborren på bunden langs skrænten bruger jeg et synkende

Mange havne i sydøstdanmark byder på et fantastisk brakvandsfiskeri efter aborrer.

skydehoved og samme indtagningsteknik. Når fisken jager i de fri vandmasser falder hugget ofte under nogle af pauserne i indtagningen, hvilket betyder, at man

“HVIS JEG SAMMENLIGNER LANDINGS-PROCENTEN FOR ALMINDELIGE FLUER OG DE SAMME FLUER FISKET PÅ RELEASE-TAKEL, SÅ VINDER RELEASE-FLUERNE HELT KLART”.

Monterer du din Pattegris på et release-takel, giver det en markant højere landingfrekvens end originalfluen, konkluderer Tue Blaxekjær. Hans erfaring er, at det giver flest fisk at montere den lille trekrog forrest på fluen som vist.

hele tiden skal holde øje med fluelinen nede i vandet, da hugget normalt kan ses, før det mærkes i stangen. Når fiskene står på bunden falder hugget normalt, når fluen via det lange tag stiger mod overfladen.

NATFISKERI er ikke noget folk normalt forbinder med aborrer. Jeg har flere gange under natfiskeri efter havørred oplevet, at det var en aborre, som tog fluen. Til at starte med var fangsterne tilfældige, da mit natfiskeri efter havørred tit foregår på steder, hvor aborren normalt ikke fremtræder kystnært i stort antal. Men efter disse tilfældige fangster, har jeg fortsat mit målrettede aborrefiskeri efter mørkets frembrud.

Til natfiskeri efter aborrer bruger jeg et flydende skydehoved med intermediate spids, og her har lidt større fluer vist sig at være effektive. Jeg har fanget aborrer efter mørkets frembrud på Patte-

grisen, Brenda og 10 cm lange to-bisimitationer. Der er dog væsentligt længere mellem fangster om natten set i forhold til dagsfiskeriet, men snitstørrelsen på fiskene er markant højere. Fiskeriet er helt klart bedst på nætter, hvor både stjerner og måne giver en smule lys.

I EFTERÅRET søger de store brakvandsaborrer mod ferskt vand. Her fisker jeg med et intermediate skydehoved eller en flydende WF line med sinktip, og favoritfluerne er typisk Pattegrisen eller Kobberbassen. En teknik, som ofte giver fisk, er at kaste fluen ud i et område med strømskel, og så lade den synke, hvorefter man hurtigt tager et par meter ind, så fluen stiger mod overfladen, hvorefter man lader fluen synke igen.

Om efteråret flytter stimerne af aborrer meget rundt, og man skal ikke tage det for givet, at de er at finde samme sted to dage i træk.

VINTERFISKERIET giver ofte flest hug, når der fiskes ultra langsomt. Fiskene står meget stationært og dybt, så derfor er fiskeri med synkeline, det mest givende. Jeg fisker ofte med upside-down fluer, så jeg kan fiske fluen i et tempo, hvor den stort set kravler hen over bunden uden at sidde fast. Fluen tager jeg normalt ind i serier af små 5-6 cm lange ryk med pauser på op til 10 sekunder. Hold øje med skydelinen, da aborren godt kan finde på at samle fluen op fra bunden, hvilket kan ses på skydelinen, men normalt ikke mærkes i stangen. Jeg har tidligere fisket en del med pink glimmerreje og andre provokationsfluer, men fangstmæssigt slår de små naturtro rejefluer provokationsfluerne. En flue, som virkelig har fanget fisk på dage, hvor aborren er træg, er en lille kedelig gråbrun rejeflue bundet på en krog i str. 12.

ABORRE PÅ RELEASE-FLUE. Jeg har på seks dages fiskeri med release-flue landet omkring 100 aborrer med den største på 1,45 kilo – og det virker fortræffeligt.

En af fordelene ved release-taklerne er, at krogens placering er dynamisk, hvilket betyder, at man i modsætning til de normale flueteknikker, frit kan vælge, hvor krogen skal sidde. Rent krog-

ningsmæssigt kan man altså optimere sit fiskeri efter de aktuelle forhold – samt de fiskearter man fisker efter.

Modsat, hvad mange forventer, kan man i nogle tilfælde øge landingsprocenten med release-flue ved at placere trekroge under den første tredjedel af fluen, i stedet for nede ved fluens hale. Det er som om, at aborren for det meste hugger efter fluens hoved: En forårsdag fiskede jeg med en Pattegris med lang hale. Efter at have mistet et par fisk på fluen, besluttede jeg mig for at prøve at fiske den på release-takel. Jeg fandt skævbideren frem, krogen blev klippet af i krogbøjningen og fluen blev monteret som release-flue.

Mange klipper en del af halen af, inden de begynder at fiske med Pattegrisen, da de mener, at fiskene kun napper i fluens hale, og at det er derfor, de ikke kroger fiskene. Med det i tankerne placerede jeg Owner trekroge, så den hang under fluen lige efter krogbøjningen, hvilket er cirka en centimeter længere bagud end der, hvor den normalt fiskes på et release-takel. I løbet af den næste time havde jeg 20 kontakter til fisk, hvor jeg fik omkring halvdelen. Med bagtanke på release-taklernes normalt meget høje landingsrater, spekulerede jeg derfor på om krogen nu også sad rigtigt. Jeg flyttede derefter krogen helt op under hovedet på fluen for at se, om det ville hjælpe, hvorefter jeg fortsatte fiskeriet. Jeg havde igen 20 kontakter i løbet af den næste times tid og jeg fik de 19. I løbet af den efterfølgende uge

De iltre aborrer hugger gerne en flue – og når det er koldt, er det ofte helt nede ved bunden, at det foregår.

TIPS TIL FLUEABORRE

Start med at fiske opsigende. Aborrene har det med at flytte meget rundt.

Dybe render med strøm holder ofte fisk.

Variere indtagningen af fluen. Nogle dage skal der fart på fluen og andre dage er det lige modsat.

Er fiskene træge og sløve, skal man skifte flue indtil man finder netop den flue, som fiskene vil have den pågældende dag.

Hvis man kan se stimer af småfisk springe fri af vandet og flygte, er der meget stor sandsynlighed for, at stimer af aborre jager i de fri vandmasser. Fisk da med intermediate eller flydeline.

fangede jeg over 100 aborrer på releasefluen, hvor krogen var placeret under fluens hoved. Udover

at kroge fisk, hvor jeg faktisk slet ikke mærkede hugget i første omgang, fik jeg stort set alle de fisk som huggede, hvilket giver en landingsprocent på over 90%.

Hvis jeg sammenligner landingsprocenten for almindelige fluer og de samme fluer fisket på release-takel vinder release-fluerne helt klart. Under mit aborrefiskeri med en flue bundet på en almindelig krog har jeg typisk en estimeret landingsprocent på 60-70%. Men resultaterne under det praktiske fiskeri tyder på, at jeg – når jeg fisker med release-takel – også ofte kroger mange af de fisk, som jeg under normale forhold med en krogflue slet ikke ville have registreret hugget fra. Eller sagt på en anden måde – min reelle landingsrate på krogfluerne er nok snarere i omegnen af de 50%, hvilket gør, at man i praksis let kan komme til at underestimere release-taklernes effektivitet.

Rasmus Ovesen lander en fin brakvandsaborre på fluestangen